

8

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

6^e JAARGANG • DECEMBER 2020
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

4 : **Heb jij vandaag
al gedankt?**

9 : **Van eencellige
tot Einstein**

18 : **Jeremia en
Ezechiël**

Inhoud

■ Bijbel praktisch

Heb jij vandaag al gedankt?	4
Jeremia en Ezechiël – twee trouwe mannen	18
Wie prediken wij?	23

■ Schepping

Van eencellige tot Einstein	9
-----------------------------------	---

■ Stof tot nadenken

Ogenblik	15
----------------	----

■ Gebed ABC...

Haiti	16
-------------	----

■ Bijbelstudie

Klaagliederen van Jeremia	22
---------------------------------	----

■ Q&A

Hoe gedraag je je tegenover een gelovige die in zonde leeft?	25
--	----

■ Goede boodschap

Niet het einde van alles	32
--------------------------------	----

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is **gratis**; geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j. was *niet kostendekkend*.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v. 'gift Volg Mij!'), zodat we weten dat je je abonnement wilt blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Beste allemaal,

Welkom in weer een nieuw exemplaar van **Volg Mij!**. Ik hoop van harte dat jij, wanneer je dit leest, de Heere Jezus volgt! Hem te volgen is niet altijd eenvoudig. Je maakt je erdoor afhankelijk van Hem, doordat je op Zijn leiding vertrouwt. Een grote hulp daarbij is om naar Hem te kijken. Om een voorbeeld te geven: wanneer je de weg niet meer weet, kun je achter iemand aan rijden die dezelfde bestemming heeft. Dan is het belangrijk om diegene niet uit het oog te verliezen.

Het volgen van Hem is ook je roeping als een kind van God: eenvoudig en gehoorzaam de voetstappen van Christus na te volgen dag aan dag (zie 1 Petr. 2:21). Vergeet daarbij ook de dankbaarheid niet voor wat Hij voor jou gedaan heeft om je te reinigen van je zonden en dat je een kind van God geworden bent.

Zo zie je dat afhankelijkheid, dankbaarheid en gehoorzaamheid belangrijke kenmerken zijn die bij een volgeling van de Heere Jezus horen.

Ik wens je veel plezier met het lezen van deze **Volg Mij!** en dat je oog daarbij weer meer op de Heere Jezus gericht mag worden.

Daniël Spijkstra

Heb jij vandaag al gedankt? – De waarde en zegen van dankbaarheid

Het thema 'dankbaarheid' verliest meer en meer aan waarde in de samenleving. Veel van wat God aan ons mensen heeft gegeven, wordt als vanzelfsprekend beschouwd.

Ook wij Christenen houden deze ontwikkeling niet tegen. Daarom doen we er goed aan om ons van de waarde en het belang van de Bijbelse dankbaarheid bewust te zijn. Want echte dankbaarheid maakt gelukkig en is verbonden met zegen. Wij moeten niet vergeten: dankbaarheid eert God, de Gever.

Maar waar zijn de negen? 'Waar zijn dan de negen anderen?' Zo moest de Heere Jezus eens vragen. Hij was met zijn discipelen voor de laatste keer onderweg naar Jeruzalem. Nadat Hij in een dorp aangekomen was, stonden er plotseling tien melaatse mannen voor Hem. Toen ze Jezus zagen, kwamen ze meteen met hun verzoek: 'Jezus, Meester, ontferm U over ons!' Het eenvoudige antwoord van de Zoon van God luidde: 'Ga heen en toon uzelf aan de priesters' (Luk. 17:14). Terwijl de zieken gevolg gaven aan de oproep van de Heere worden alle tien van hun melaatsheid genezen. Maar wat gebeurde er toen? We lezen verder: 'Toen een van hen zag, dat hij genezen was, keerde hij terug, terwijl hij met luide stem God verheerlijkte. En hij wierp zich met het gezicht ter aarde voor Zijn voeten en dankte Hem. En dit was een Samaritaan' (vs. 15-16).

Tien mannen waren van hun melaatsheid – een verschrikkelijke ziekte, die onvermijdelijk tot de dood leidde – genezen. Maar slechts één keerde terug om de Heere Jezus te danken en God de eer te geven. Zo kunnen we de vraag van de Heere wel goed begrijpen: 'Waar zijn dan de negen anderen?'

Wat leren wij daarvan? Ook wij waren op grond van onze zonden, waarvan de melaatsheid een treffend beeld is, van God gescheiden en hadden de eeuwige dood, de hel, verdiend. Wij konden onszelf niet redden (Rom. 3:23). Maar God heeft het initiatief genomen en ons uit genade gered (Ef. 2:4-5,8; Tt. 3:4-5).

De Heere Jezus is aan het kruis op Golgotha onze Plaatsvervanger geworden. Daar heeft God onze zonden op de

Heere Jezus gelegd en ze hem toegeerekend (1 Petr. 2:24). Daardoor zijn wij van de 'melaatsheid van de zonde' gereinigd (Joh. 13:10; Openb. 1:5b) en hoeven we geen gericht meer te vrezen (Joh. 5:24). Wij zijn geschikt gemaakt voor de hemel en voor de aanwezigheid van God. Zijn wij het dan niet God en de Heere Jezus verschuldigd om Hen voor deze fantastische redding te danken? Of lijken wij op de negen, die onverschillig verdergingen?

roep tot dankbaarheid!

We worden in het Nieuwe Testament vele malen opgeroepen om te danken:

- *'... en evenmin oneerbaarheid, dwaze praat en lichtzinnige taal, die onbehoorlijk zijn; maar veelmeer past dankzegging ... en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus ...' (Ef. 5:4,20).*
- *'... en wees dankbaar ... En alles wat u doet met woorden of met daden, doe dat alles in de Naam van de Heere Jezus, terwijl u God en de Vader dankt door Hem (Kol. 3:15b,17).*
- *'Dank God in alles. Want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u' (1 Thess. 5:18; vgl. ook 1 Tim. 2:1; 4:4).*

Waarom roept God ons zo vaak op tot dankbaarheid? Omdat Hij weet hoe nodig wij deze aansporing hebben. Dankbaar zijn ligt niet zo in de aard van ons mensen.

Als het goed met ons gaat, vergeten wij gemakkelijk de goedheid van God (vgl. Deut. 8:11-14). Daarom brengt Jakobus ons in herinnering: 'Dwaal niet, mijn geliefde broeders! Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader der lichten, bij

Vergeet niet de eeuwige Heere te danken. Hij heeft veel goeds voor je gedaan. Denk eraan, in Jezus zal Hij je vergeven. Je mag naar Hem toe gaan zoals je bent.
(Heino Tangermann)

Wie er geen verandering is, of schaduw van omkeer' (Jak. 1:16-17). We willen onze blik wat betreft de dingen die God ons heeft gegeven, scherpen. Hij bedoelt het goed met ons! Iedereen mag zich afvragen: hoeveel plaats ruim ik in mijn gebeden in voor danken?

Hebben wij dat nooit meegemaakt? We baden intensief tot God om iets en Hij hielp direct op een geweldige manier. Maar helaas ontbrak er nogal veel aan het danken achteraf of waren we het totaal vergeten. Maar God ver-

heugt zich erover dat wij Hem om Zijn hulp loven en prijzen: 'Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren' (Ps. 50:15)! 'Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden' (Ps. 103:2)!

Vele redenen tot dankbaarheid

Er zijn veel dingen waarvoor we God kunnen danken. Neem een briefje en schrijf op waar je God voor kunt danken. Je zult er versteld van staan hoeveel dingen je te binnen schieten. Hang deze lijst op een plek waar je regelmatig naar kijkt. Zo kun je jezelf keer op keer bewust oefenen in danken in het dagelijks leven. Hieronder staat zo'n (onvolledige) lijst.

Ik dank

1. dat de Heere Jezus voor mij gestorven is (1 Kor. 15:3; Gal. 2:20; 1 Thess. 5:10);
2. dat ik vrede met God heb (Rom. 5:1);
3. dat ik een kind van God ben (Rom. 8:16; 1 Joh. 3:1);
4. dat ik al vóór de grondlegging der wereld ben uitgekozen (Ef. 1:4);
5. dat we een geweldige toekomst in het huis van onze God tegemoet gaan (Joh. 14:1-3);
6. dat de Heilige Geest in mij woont (1 Kor. 6:19);
7. dat ik vrije toegang tot de Vader heb en elk moment tot de troon van genade mag naderen (Rom. 5:2; Ef. 2:18; Hebr. 4:16);
8. dat de Heere mijn Hogepriester wil zijn (Rom. 8:34; Hebr. 7:25);

9. dat de Heere Jezus als Voorspraak voor mij bezig is als ik gezondigd heb (1 Joh. 2:1);
10. dat de Heere Jezus steeds bij mij is en ik nooit door Hem verlaten wordt (Matth. 28:20; Hebr. 13:5b);
11. dat ik een Bijbel in mijn moedertaal bezit, die ik ongehinderd kan lezen;
12. dat ik in een land woon waar geen oorlog is;
13. dat ik een dak boven mijn hoofd heb;
14. dat ik genoeg te eten en drinken heb;
15. dat wij goede medische zorg in ons land hebben;
16. dat God mij broeders en zusters in het geloof gegeven heeft en tevens vrienden die voor mij bidden.

Waar houd ik mij mee bezig?

Om een dankbare levensstijl te krijgen, is het nuttig om je bewust te concentreren op de gaven van God. Inderdaad! We krijgen veel van wat ons wel begerenswaardig lijkt niet. Misschien wil je graag een levenspartner en vraag je God al heel lang daarom. Misschien moet je leven met een fysieke of mentale handicap of met andere gezondheidsbeperkingen. Bezigt zijn met wat wij niet hebben of niet kunnen, maakt echter alleen maar ongelukkig en zorgt ervoor dat we onze ogen sluiten voor wat we wel gekregen hebben. Daarom is het raadzaam om je bewust te verheugen over wat God je in Zijn goedheid geschonken heeft.

Je daarmee bezighouden is het beste middel om tot echte dankbaarheid en tevredenheid te komen. Terecht is ooit opgemerkt: 'Danken beschermt tegen wankelen en lof trekt omhoog'.

Dankbaarheid en tevredenheid – de bron van echte vreugde

Echte dankbaarheid maakt gelukkig. Alleen een dankbare Christen is ook een gelukkige Christen. In de regel is de tevredenheid van een mens niet van uiterlijke omstandigheden afhankelijk. Zijn niet veel bekende personen in onze tijd totaal ongelukkig, hoewel ze een luxe leven leiden en zich veel kunnen veroorloven?

Echt geluk vind je alleen in een relatie met God en met de Heere Jezus. De woorden van de psalmist bevestigen het: 'U hebt mij meer blijdschap in het hart gegeven dan ten tijde, dat zij hun koren en hun nieuwe wijn in overvloed hadden' (Ps. 4:8).

Een mooi voorbeeld is de apostel Paulus. Tijdens zijn eerste gevangenschap in Rome schreef hij de brief aan de Filippenzen. Deze brief wordt ook 'de brief van de vreugde' genoemd. Herhaaldelijk schrijft Paulus daarin over de vreugde in de Heere (Fil. 1:4; 2:29; 3:1;

4:1,4,10). Hoe is dat mogelijk? Zelf als gevangene schreef deze man over de vreugde die hijzelf kende en die hij met zijn broeders en zusters in Filippi wilde delen. Echte blijdschap en tevredenheid is onafhankelijk van de levensomstandigheden. Paulus genoot van zijn relatie met zijn Heere. Dat stelde hem in staat om zich te midden van ongunstige omstandigheden te verheugen.

Dat Paulus ondanks zijn situatie tevreden was, lezen we in hoofdstuk 4:11: 'Want ik heb geleerd tevreden te zijn in de omstandigheden waarin ik verkeer'. Trouwens: danken nam in de gebeden van Paulus een vaste plek in, zoals wij in zijn brieven kunnen zien (vgl. Rom. 1:8; 1 Kor. 1:4; Ef. 1:15-16; Fil. 1:3; 1 Thess. 1:2; 2 Thess. 1:3 enz.). Wat kunnen we veel van zijn voorbeeld leren!

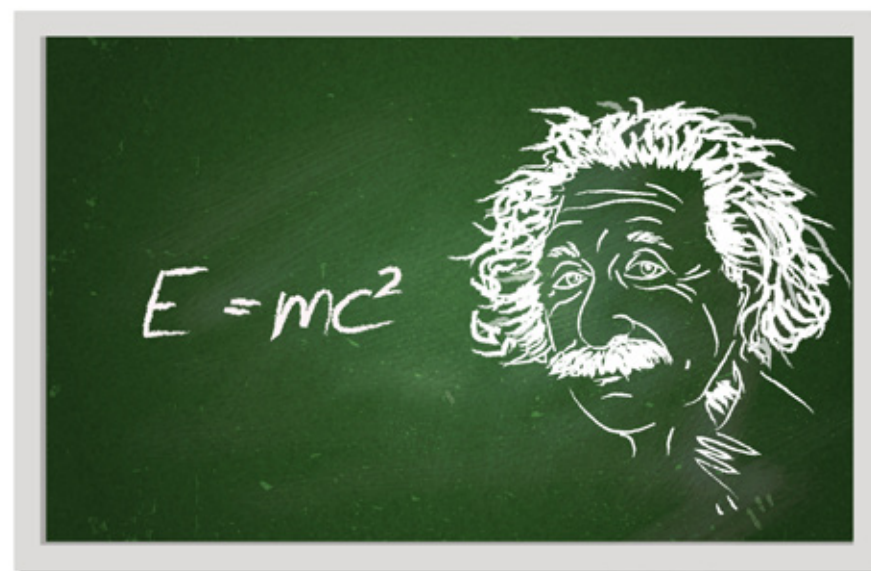
Zullen we vanaf vandaag meer en bewuster gaan danken – tot zegen voor onszelf en tot eer van God?

Laten we danken in plaats van te klagen, prijzen als ons de moed ontbreekt, en dan zullen we ervaren dat God louter wonderen doet.
(Margret Birkenfeld)

Sascha Bastian

Van eencellige tot Einstein

'Ken je de logica van muizenvallen al?'

'De logica van muizenvallen? Wat is dat voor onzin?'

'Wacht even, niet zo haastig. Logica is de leer van vormen en wetten van logisch denken. En logisch nadenken kan toch geen onzin zijn?'

'Zeker niet. Maar die muizenvallen dan?'

'Een muizenval is ook geen onzin, maar heel nuttig.'

'Dat is duidelijk.'

'Prima, dan wil ik je nu uitleggen hoe het zit met de 'logica van muizenvallen'. Dit idee komt overigens van de Amerikaanse microbioloog Michael Behe, die op zijn kantoor altijd een muizenval heeft staan om de zaak aanschouwelijk te maken.

Dus, stel je een muizenval voor. Het is een heel eenvoudig ding, of laten we rustig 'apparaat' zeggen. Het bestaat uit een paar onderdelen, die van hout en stevig metaal draad zijn. De aparte delen zijn: de bodemplaat en de beweegbare lokaasklep. Verder hebben we nog: de veer, de slagbeugel en de veiligheidsbeugel. En natuurlijk hoort op de lokaasklep nog het lokaas, want 'met aas vang je ...'. Maar het aas hoort niet bij de hardware van muizenvallen. Er zijn dus vijf essentiële elementen waaruit een goed functionerende muizenval moet bestaan. Ontbreekt een van die elementen, dan valt het systeem van de muizenval uit elkaar. Eenvoudig, maar geniaal bedacht!'

'Dat begrijp ik, maar wat wil je daarmee zeggen?'

'Nog even geduld en vooral: blijf je hersens gebruiken!'

'Ik doe m'n best ...!'

'We gaan verder. De muizenval is een eenvoudig voorbeeld van een niet te reduceren complexiteit. Dat klinkt moeilijk, maar dat is het helemaal niet. Je spreekt over complexiteit als iets samengesteld is, d.w.z. dat het veelvoudig is en toch als eenheid bij elkaar hoort. En deze complexiteit van de vijf onmisbare delen van onze muizenval kun je niet reduceren. Bij slechts vier elementen is het immers al geen muizenval meer. – Begrijp je het tot nu toe?'

'Ja, en hoe gaat het verder?'

'Zo meteen! Je hebt vast wel van Superjumbo, de Airbus A380, gehoord!'

'Zeker! Daar waren toch zoveel problemen mee?'

'Dat kun je wel zeggen. En wat voor problemen. Een A380 van de Australische luchtvaartmaatschappij Qantas moest kort na de start in Singapore vanwege een mankement aan de aandrijving terugkeren en een noodlanding maken. De 469 mensen die aan boord waren, ontkwamen ternauwernood aan een dodelijke ramp. Dat was een enorme terugval voor het destijds grootste en modernste vliegtuig van de wereld. En de oorzaak van deze bijna-catastrofe was een gebrekkige turbinemotor. Anders gezegd: het samenspel (de complexiteit) tussen onmisbare delen van de reuzenjet was verminderd (gereduceerd) – en de gigant was op een haartje na neergestort en uitgebrand!'

'En wat heeft de muizenval met de A380 te maken?'

'Goede vraag. **Beide tonen aan dat er 100% samenwerking moet zijn om een apparaat te laten functioneren.** Of het nu om een muizenval gaat of een jumbojet. En zo laat ieder goedwerkend apparaat zien dat er een geweldig plan aan ten grondslag ligt. En er is nu eenmaal geen plan zonder planmaker, zonder constructeur.'

'Dat snap ik.'

'En dat geldt niet alleen voor de door de menselijke geest ontworpen dingen, maar ook voor de ons omringende schepping. En daarmee zijn we bij een thema beland dat heel belangrijk voor ons is. Alles

wat onze ogen kunnen waarnemen – de majesteit van de sterrenhemel, de schoonheid van de bergen en zeeën, de enorme diversiteit aan planten en dieren, het unieke van de mens – is het bewijs van Gods scheppingsmacht: 'Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn' (Rom. 1:20). Zo treffend drukt de Bijbel het uit.'

'Je moet wel blind zijn om dat niet te zien en God de eer te onthouden.'

'Zo is het. En al het geschapene was van begin af aan klaar. Absoluut compleet.'

'Levende wezens zijn dus ook een complex systeem?'

'Heel duidelijk! Natuurlijk kun je ze niet zomaar met muizenvallen of jumbojets vergelijken. Want bij alle levende wezens is de samenstelling van de aparte elementen tot een complex geheel vele malen moeilijker. Een levend organisme is immers oneindig veel gecompliceerder dan een machine.'

'Kun je dat met een voorbeeld verduidelijken?'

'Laten we een 'heel eenvoudig' wezen nemen: een bacterie. Bijvoorbeeld de colibacterie, die met miljarden tegelijk in de darmen voorkomt. Professor Werner Gitt beschrijft het zo: 'Iedere bacterie beschikt binnen een onvoorstelbaar kleine ruimte over zes via

protonen aangedreven elektromotoren, die de bacterie vooruit en achteruit kunnen laten lopen. Verder heeft iedere bacterie een eigen krachtcentrale om stroom op te wekken, een computersysteem en een aantal chemische fabrieken. Een adembenemende constructie in microformaat! De biomolecule die het bouwplan van alle levende wezens bevat, noemt men DNA. Het bouwplan van de colibacterie heeft 4.650.000 belangrijke chemische bouwstenen (basenparen).

'Dat kun je je haast niet voorstellen. Het doet je duizelen.'

'En het wordt nog mooier. Als bij een bacterie het aantal basenparen kleiner zou worden, dan zou deze bacterie niet meer kunnen functioneren, geen nakomelingen verwekken of vroeg sterven, want de noodzakelijke complexiteit kan niet gereduceerd worden.'

'De muizenval doet het niet meer.'

'Precies! En de Airbus 380 stort neer.'

'Maar het gaat vast nog verder.'

'Jazeker! De mens is een prachtig samengesteld levend 'systeem'. En alle organen zijn binnen een uitstekend netwerk met elkaar verbonden: hersenen, ogen, oren, hart, longen, nieren, lever en vele andere. Het leven hangt af van hun bekwaamheid om te functioneren. In het DNA van de mens zitten ca. 3,27 miljard bouwstenen. Wat dat betekent kun je je beter voorstellen als je alle informatie van deze bouwstenen in gedrukte vorm voor je zou zien: het zouden 1000 boeken met de tekstomvang van de Bijbel zijn!'

'Dat kun je je nauwelijks voorstellen!'

'En alles is tot in detail uitgedacht. Je hebt niets aan onafgemaakte of half klaargemaakte organen. Want levende wezens kunnen immers tijdens de zogenaamde ontwikkelingsfasen niet tijdelijk 'sluiten', zoals een ondernemer wegens een verbouwing dat wel met zijn bedrijf kan doen. Daarom is er maar één logische verklaring: **alles was van het begin af aan helemaal klaar!**

'Dat zou iedereen moeten inzien. En zo staat het ook in het Woord van God.'

'Ja, zelfs op de eerste bladzijde van de Bijbel staat er in het eerste vers: 'In het begin schiep God de hemel en de aarde' (Gen. 1:1). En dan volgt er een opsomming van de afzonderlijke scheppingsfasen. '... alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort' (Gen. 1:25). De woorden 'naar hun soort' worden alleen in dit eerste hoofdstuk van de Bijbel acht-

maal herhaald. Met andere woorden: de biologische basistypen waren van begin af aan klaar en in staat om als complexe systemen goed te functioneren. En dat geldt ook voor het eerste mensenaar: 'En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen' (Gen. 1:27). En in het slotvers van het eerste hoofdstuk staat: 'En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed' (Gen. 1:31). Er was niets bij wat niet klaar was! Alles kreeg als cijfer een goddelijke tien!'

'Maar tegenwoordig wordt er iets heel anders onderwezen!'

'Volgens het motto: van eencellige naar Einstein.'

'Dat klinkt wel grappig, maar het is beschamend. Een zogenaamde slimme poging om iets te verklaren, maar die niet in staat is de complexiteit van de muizenval te verklaren, laat staan die van iemand als Einstein.'

'En daarvoor heeft, zo beweert men, dus de zogenaamde oerknal plaatsgevonden, en van daaruit zou dan weer, vele miljarden jaren later, op wonderlijke wijze het leven zijn ontstaan.'

'Dat doet me denken aan het oersoepexperiment van de Amerikaanse microbioloog Stanley Miller, dat hij in 1953 deed. In ieder biologieboek kun je het nalezen. Maar veertig jaar later zou hij toegegeven hebben dat alle hypothesen over het ontstaan van het leven niets anders zijn dan 'chemische hersenpinsels en onzin.'

'Bovendien zag Louis Pasteur al in, dat leven alleen uit leven kan ontstaan'. 'Hij had volkomen gelijk!'

'Je hoeft bij de vraag naar de oorsprong van alle dingen je verstand helemaal niet uit te schakelen, je moet veeleer je weerstand tegen God en Zijn woord opgeven.'

'Daar gaat het om!'

'Ik moet denken aan een citaat van de Nederlandse natuurkundige en Nobelprijswinnaar 't Hooft. Hij verweet zijn collega's dat die 'ons een stoel geven die geen poten heeft en waarvan de zitting en leuning nageleverd worden. Vreemd genoeg gaan we op die stoel zitten applaudisseren! 'Zo'n stoel hoeft ik niet!'
 ... en het applaus ook niet!

'... en ik houd me aan wat Gods Woord zegt: 'Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden' (Rom. 1:22). Want: '... door **Hem** zijn alle dingen geschapen die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zichtbaar en die onzichtbaar zijn' (Kol. 1:16). Hij is de Schepper en Onderhouder van het universum, van alle levende wezens en van de mensen. Hem komt de eer toe!

Friedhelm König

De wetenschap verschaft duidelijkheid over hoe weinig we eigenlijk weten.

De schepping wijst naar een Schepper, de Bijbel openbaart deze Schepper.

Je verbazen over de schepping is één ding, de Schepper aanbidden is iets anders.

Het universum maakt het schepsel klein en de Schepper groot.

Gerrid Setzer

Een les over het dagelijks leven

De wekker loopt af en een nieuwe dag breekt aan. Weer wachten er vele taken op Manuel. Maar zoals zo vaak de laatste tijd voelt hij zich sloom. Ongemotiveerd en zonder plezier komt hij moeizaam zijn bed uit. Alleen al de gedachte aan school maakt dat hij het moeilijk heeft. Het is toch elke dag hetzelfde, denkt hij. Vervelende lessen, onvriendelijke leraren, schoolkameraden die grappig willen zijn. En 's middags veel te veel huiswerk. Hij zou het liefst thuis willen blijven.

Moedeloos gaat hij op zijn knieën zitten en bidt tot zijn Heere om hulp: 'Hoelang moet dit nog zo doorgaan? Hoe krijg ik weer plezier in het dagelijks leven?'

Uit gewoonte slaat hij zijn Bijbel open. Er valt een briefje uit, dat hij er lang geleden in heeft gestopt. 'God wil wat tegen je zeggen – luister heel goed'.

Aandachtig leest hij het gedeelte door dat vandaag aan de beurt is. Zijn blik blijft op Kolossenzen 3:23 rusten.

'En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap, dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus'.

Plotseling begint hij te begrijpen wat God hem wil zeggen: ook bij alledaagse taken dient hij zijn Heere. Dat geeft hem een heel andere kijk op de dingen. Op een ander papiertje schrijft hij de woorden:

'Ook in het alledaagse, dien ik mijn Heere!'

Hij stopt het briefje in zijn etui.

Haiti

Haïti heeft een oppervlakte van bijna 28.000 km². Dat is bijna de helft van Nederland. Haïti grenst aan de oostzijde alleen aan de Dominicaanse Republiek en wordt verder omgeven door de Caraïbische Zee en aan de noordzijde door de Atlantische Oceaan. Met bijna 11 miljoen inwoners heeft Haïti een vergelijkbare bevolkingsdichtheid als Nederland. De meeste mensen wonen echter aan de kust. De hoofdstad Port-au-Prince telt een kleine miljoen inwoners.

Economie

Meer dan de helft van de inwoners van Haïti is voor het inkomen afhankelijk van de landbouw.

De inkomsten vanuit het buitenland door geldzendingen van Haïtiaanse arbeiders vormen echter het grootste aandeel. Armoede, corruptie, de grote kwetsbaarheid bij natuurrampen en slecht onderwijs zorgen voor een slechte economische situatie, die nog jaren zal voortduren. Momenteel is Haïti het armste land van het westelijk halfrond, waarbij meer dan 60% van de bevolking onder de nationale armoedegrens leeft.

Bevolking

Columbus was waarschijnlijk de eerste Europeaan die in 1492 voet aan wal zette op het eiland, maar

honderden jaren daarvoor woonden er al wel mensen. De Fransen voerden later het bevel over het eiland en haalden duizenden slaven uit Afrika naar Haïti om te werken op de suikerplantages. De slaven kwamen in opstand en na een dertien jaar durende strijd werd Haïti op 1 januari 1801 onafhankelijk, waardoor Haïti het enige land ter wereld is dat zijn onafhankelijkheid te danken heeft aan een slavenopstand. De meeste inwoners van Haïti zullen van zichzelf zeggen dat ze Christen zijn, maar veel mensen praktiseren ook voodoo, waarbij ze geesten aanbidden om deze in te schakelen voor het beïnvloeden van andere mensen. De meeste Haïtianen die voodoo praktiseren, hebben echter veel verdriet en zijn erg angstig.

Gebedsonderwerpen

1. De officiële taal van Haïti is het Frans, maar in de praktijk is het Creools de meest gebruikte taal.

Gelukkig is de Bijbel ook in deze taal vertaald en zijn er zelfs Bijbelapps beschikbaar. **Dank God dat er in dit land voldoende goede, betaalbare vertalingen verkrijgbaar zijn.**

- Er is veel gebed nodig voor mensen die zich bekeren en de Heere Jezus aannemen als Verlosser. **Bid dat ze ook bevrijd worden van de lokale religies**, zoals voodoo en natuurgodsdiensten, opdat ze werkelijk voor hun Heere mogen leven.
- Het is voor evangelisten soms moeilijk om in het openbaar te werken.** Er wordt dagelijks tegenstand ondervonden. In het bijzonder van de kant van mensen die voodoo praktiseren. In deze geestelijke strijd is gebed noodzakelijk. Bidt u/bid jij mee?
- Meer dan 2,1 miljoen mensen zijn getroffen door alle natuurrampen (aardbevingen, orkanen) van de laatste jaren. Ze hebben onderdak, eten en medicijnen nodig. **Gebed voor praktische hulp is ook zeker nodig!**

Erik Schoonenberg

Jeremia en Ezechiël – twee trouwe mannen

Jeremia en Ezechiël – twee trouwe mannen

In de twee boeken Jeremia en Ezechiël worden twee priesterzonen beschreven aan wie God de opdracht gaf om het oordeel aan te kondigen aan zijn volk Israël. Maar ze moesten ook ver-

slag doen van Gods genadige bedoelingen.

De aankondiging van het oordeel was een gevolg van het feit dat ze zich van hun God hadden afgekeerd en verschillende afgoden van de omringende volken hadden gediend. Hoewel God het volk uitdrukkelijk gewaarschuwd had voor de afgodendienst, hebben ze niet naar Hem geluisterd. Om deze reden waren de tien stammen van het noordelijke koninkrijk van Israël al als gevangenen weggevoerd door de Assyriërs. Juda en Benjamin de twee stammen van het zuidelijke koninkrijk, bedreven nog ergere afgoderij. God liet hen door de

Babyloniërs onder leiding van Nebukadnezar, in ballingschap naar Babylon afvoeren.

Beide profeten voerden een vergelijkbare missie van God uit in een vergelijkbare periode. Beiden waren nakomelingen van Aäron.

Jeremia

Over het leven van Jeremia vinden we in het boek zeer uitgebreide informatie. Hij werd geboren tijdens de regering van Manasse en geroepen tot de dienst van God in het dertiende jaar van de regering van koning Josia. Dit duurde tot de deportatie van Jeruzalem aan het einde van het elfde jaar van Zedekia (627 voor Christus).

Aan het begin van zijn roeping was Jeremia nog tamelijk jong. Dat was voor hem aanvankelijk ook een reden om deze opdracht van God af te wijzen, omdat hij dacht dat hij niet kon spreken (Jer. 1:6). Maar God stond dat niet toe; Hij moedigde hem aan: 'Overal waarheen Ik u zenden zal, zult u gaan, en alles wat Ik u gebied zal, zult u spreken'. 'Want Ik ben met u om u te redden' (Jer. 1:7-8). 'Zij zullen tegen u strijden, maar zij zullen niet tegen u op kunnen, want Ik ben met u' (Jer. 1:19).

De geboorteplaats van Jeremia was de Levitische stad Anatot, gelegen op ongeveer 5 km van Jeruzalem in het stamgebied van Benjamin. Salomo had de voorouder van Jeremia, de hogepriester Abjathar, naar deze plek verbannen omdat hij zich bij Adonia had gevoegd,

de rebellerende zoon van David. Dus kan worden aangenomen dat ook Jeremia afstamde van Ithamar, een priesterlijk gezin, dat door het falen van Eli onder tucht stond.

Maar God wilde deze trouwe jonge man als Zijn dienaar gebruiken. Al gauw groeide er bij de inwoners sterke haat tegen de jonge profeet als gevolg van zijn boodschap. De mensen probeerden hem te vermoorden en zo het zwijgen op te leggen (Jer. 11:18 e.v.). De vijandigheid, de gevangenneming en het moorden gingen door in Jeruzalem totdat de stad veroverd werd.

Jeremia werd zo ontmoedigd vanwege de vele vijandelijkheden, dat hij vermoeid raakte terwijl hij zijn Heere diende (Jer. 20:7 e.v.). Maar hij wilde en kon niet opgeven, want het brandde in zijn hart als vuur om Gods opdracht tot het einde toe uit te voeren. Daartoe liet hij zich steeds weer door Zijn God aansporen.

Vanwege de crisissituatie vroeg God hem om afstand te doen van huwelijk en gezin (Jer. 16:1 e.v.). Bovendien zou hij noch een rouwhuis, noch een huis moeten betreden waarin feest werd gevierd. Dat laat zien dat hij niet moest worden

afgeleid door menselijke omstandigheden, hoe belangrijk die ook waren. Niet alleen met zijn woorden maar ook in zijn gedrag moest hij van God getuigen. En die grote God waakte over hem, totdat hij op bevel van Nebukadnezar uit gevangenschap was bevrijd en hij de vrijheid kreeg om zelf te kiezen waar hij wilde wonen. De liefde voor zijn volk bepaalde zijn beslissing en dus bleef hij in Juda. Helaas leidden intriges er weer toe dat hij door zijn eigen mensen naar Egypte werd gedeporteerd. Zijn bediening eindigde in Tachpanes een plaats in Egypte. Jeremia diende ongeveer veertig jaar trouw zijn God en zijn volk.

Ezechiël

De levensbeschrijving van Ezechiël is korter. Hij stamde als zoon van de priester Busi net als Jeremia af van een priesterlijk geslacht. Ezechiël werd bij de tweede wegvoering met Jojakim, de zoon van Josia, in Babylonische ballingschap gevoerd (2 Kon. 24:14; 2 Kron. 36:10). Hij was getrouwd, maar zijn vrouw stierf op de dag van de bestorming van Jeruzalem (Ezech. 24:1,18). Ezechiël woonde in een eigen huis in Tel-Abib bij de rivier Kebar in Babel. Door de weggevoerde Joden werd hij, anders dan Jeremia, erkend als profeet (Ezech. 8:1; 14:1; 20:1). Alles leek in zijn

leven vredig en ordelijk te verlopen. Zijn profetische bediening begon in 593 v.Chr. in het 5e jaar van de wegvoering. Hij was waarschijnlijk de eerste profeet die God buiten het land Israël riep. Ezechiël trad minstens 22 jaar in Babel op als profeet. De laatste boodschap die God hem gaf, dateert uit het 27e jaar van zijn verbanning (Ezech. 29:17).

Gods zorg voor Jeremia en Ezechiël

De levensomstandigheden van Jeremia en Ezechiël, en ook hun verblijfplaats, varieerden, evenals de manier waarop zij hun boodschap doorgaven. Maar de doelgroep van hun boodschap was in wezen dezelfde.

Ondanks alle afwijzing lieten ze zich allebei niet uit het lood slaan. Het was hun verlangen om trouw hun God te dienen. En Hij hielp hen ongeacht de omstandigheden.

Daarom verbazen we ons over de manier waarop God handelde om Zijn dienaren terzijde te staan. Jeremia had Hij bijvoorbeeld eerst gevangen laten zetten en hem daarna gered van de hongerdood. Hij zorgde ervoor dat Jeremia dagelijks brood kreeg. Of Hij gebruikte de buitenlandse gerechtsambtenaar

Ebedmelech om hem uit de modderkuil te redden. God waakte ook over elke stap van Ezechiëls leven, in alle omstandigheden.

Deze God, Die toen waakte over Zijn dienaren en voor hen zorgde, is ook vandaag Dezelfde. Hij is het die ons taken geeft en de nodige kracht biedt. We kunnen ons vertrouwen op Hem stellen. Hij heeft de macht om ons te bewaren. Vaak gebeurt dit niet zoals wij ons dat voorstellen. Maar niets loopt Hem uit de hand. In alles bereikt Hij Zijn doel.

Eén ding mogen we vasthouden: we moeten ons niet laten leiden door de taken die de Heere Jezus aan andere gelovigen heeft gegeven, en onder welke omstandigheden en op welke manieren zij ze uitvoeren. We moeten dat wat Hij óns opdraagt van harte en trouw uitvoeren. Belangrijk is hoe onze Heere óns persoonlijk zal beoordelen.

Eén ding mogen we van beide mannen beslist 'overnemen': niet bij de eerste moeilijkheden de ons toevertrouwde opdrachten loslaten. Volharding is een deugd als we de Heere dienen. Dat wordt juist in het werk van deze beide profeten duidelijk.

Rainer Möckel

Klaagliederen van Jeremia

Raakt het u allen niet, voorbijgangers? Aanschouw en zie of er leed is als mijn leed, dat mij is aangedaan, waarmee de HEERE mij bedroefd heeft op de dag van Zijn brandende toorn.

Klaagliederen 1:12

Dit is een boek vol met het diepste lijden (Grieks: pathos). Het is geschreven na de wegvoering van Juda in ballingschap en de verwoesting van de stad Jeruzalem. En toch getuigt de taal van de profeet ook duidelijk van de tedere zorg van de Heere voor Zijn volk in al hun beproevingen.

Aan de ene kant kan het leed van Israël beschouwd worden als veroorzaakt door de boosheid van vijanden (en God zal daar ook ten volle rekening mee houden), maar aan de andere kant is Jeremia terecht van mening dat het leed uit de hand van God komt, als straf voor de zonden van Juda. Dit is de taal van hen die op de juiste wijze voor God geëfend zijn, in gebrokenheid en belijdenis.

Jeremia was als priester iemand die werkelijk beseftte wat het betekende om 'het zondoffer te eten' (zie Lev.

6:25-26), dat wil zeggen: om in zijn eigen ziel de zonde van Gods volk te voelen alsof het zijn eigen zonde was, en die als zodanig te belijden.

Het boek heeft een bijzonder belangrijke betekenis voor gelovigen van vandaag de dag, vooral omdat het ons laat zien hoe onze houding behoort te zijn tegenover het leed van de Gemeente van God op aarde en de verwarring rondom haar getuigenis naar de ongelovige mensen toe.

De boodschap van dit boek moet echt een uitwerking hebben op onze ziel. Niet in die zin dat het ons ook maar enigszins ontmoedigt of somber maakt, maar dat het een ernstige, nederige houding in ons bewerkt, waarbij wij de bereidheid hebben om de waarheid eerlijk onder ogen te zien.

Leslie M. Grant

Wie prediken wij?

Wij echter prediken Christus, de Gekruisigde...

1 Korinthe 1:23

Als ik deze tekst lees komt bij mij de vraag naar boven: wie predik ik, wie prediken wij eigenlijk? Zijn het broeders die we aanbevelen? Of misschien wel theologen of andere hooggeplaatsten binnen Christelijke kringen? Of prediken we mensen uit deze wereld: Ronaldo, Messi of andere sporthelden? Wij, als christenen

die in de Heere Jezus geloven, mogen Christus vertegenwoordigen in deze wereld. Laten we Hem zien in ons leven? Op school, in ons gezin, in de buurt of bij vrienden?

Het is goed dat de Heere ons broeders heeft gegeven en we mogen het geloof van voorgangers navolgen, zoals we dat

preach /pri:tʃ/ ver
 words that
 or a god: They said
 ing. preached /pri:tʃ/
 talk about God or a
 precaution /pri:
 something that y

lezen in Hebreëen 13:7. En het is ook prima dat we naast alle verplichtingen ook ontspannende dingen doen, maar laten we ons in elke situatie afvragen: wat wil de Heere Jezus dat we doen?

Want het belangrijkste in het leven van een christen is dat onze wandel, hoe jong we ook zijn, in overeenstemming is met Zijn Woord. We mogen in deze wereld als kinderen van het licht wandelen, zoals we lezen in Efeze 5:8. Laten we dat 'stukje hemel' dat we in ons hebben ook naar andere mensen toe uitstralen in ons leven!

In Efeze 5 wordt er gesproken over wandelen. We lezen daar dat we mogen wandelen in liefde (vs. 2), in het licht (vs. 8) en in wijsheid (vs. 15). Dat we deze drie kenmerken toch in ons leven mogen laten zien:

- wandelen in liefde;
- wandelen in het licht;
- wandelen in wijsheid.

Dan wordt de liefde in ons leven zichtbaar voor de mensen die nog niet gered zijn. Dat het licht mag stralen in deze duistere wereld, doordat wij een lichtje zijn in de duisternis. Dat we wijs zullen zijn en in wijsheid zullen wandelen, opdat ons getuigenis naar de mensen in deze wereld maar ook naar onze medebroeders en zusters toe goed mag zijn, opdat Zijn Naam bekendgemaakt wordt aan de vele mensen die Hem nog niet kennen. En dat wij Hem steeds beter mogen leren kennen!

Jorim Kranenburg

Hoe gedraag je je tegenover een gelovige die in zonde leeft?

Vraag:

Beste redactie van *Volg Mij!*

Iemand uit mijn naaste familie heeft zich van de Heere afgekeerd en houdt er, voor zover ik dat kan beoordelen, een werelds leven op na: een on-christelijke relatie met een ongelovige. Ze heeft nog niet deelgenomen aan het breken van het brood.

Ik heb altijd begrepen dat volgens de Bijbel de familie met zo'n persoon contact mag houden of zelfs moet houden om dat familielid op de Heere te wijzen.

Nu heb ik echter een andere vraag: hoe zit dat met vrienden? Het gaat mij speciaal om 1 Korinthe 5:11: 'Maar nu heb ik u geschreven dat u zich niet moet inlaten met iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd, een on-tuchtpleger is, of een hebzuchtige, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover. Met zo iemand moet u zelfs niet eten'. Dat heeft mij onzeker gemaakt. Betekent dat concreet dat ik deze persoon niet kan uitnodigen als er gelovige vrienden op bezoek zijn?

Betekent 'broeder' in dit verband iemand die zijn plaats al innam aan de tafel van de Heere, of iemand die ook in het algemeen een broeder of zuster in de plaatselijke vergadering was?

Ik zou u erg dankbaar zijn als u deze vraag wil beantwoorden, omdat men

ook in mijn omgeving en vriendenkring het daarover niet eens is en er onzekerheid heerst en niemand echt goed weet wat Gods wil in deze kwestie is.

Omdat ik denk dat er ook veel andere broeders en zusters met zo'n situatie te maken hebben, wil ik u vragen of u de vraag en het antwoord binnenkort eens in de vragenrubriek van *Volg Mij!* wilt plaatsen, zodat iedereen het kan lezen.

Hartelijke groeten,
F.

Antwoord:

Beste F.,

Hartelijk dank voor je vraag, die inderdaad vele gelovigen bezighoudt, in leerstellig en ook in praktisch opzicht. Het is belangrijk om je ook bij dit onderwerp aan Gods Woord te houden.

Waar gaat het om in 1 Korinthe 5?

Voordat ik op de vraag inga wie 'broeder' is volgens 1 Korinthe 5:11, lijkt het mij zinvol om de principes uit te leggen die de apostel ons in 1 Korinthe 5 voorhoudt.

In Korinthe had iemand die als gelovig werd beschouwd, seksuele omgang met zijn stiefmoeder. Paulus gebruikt het beeld van de zuurdesem om het principe uit te leggen dat gemeen-

schap met iemand die zo'n slecht leven leidt, verontreinigt (vs. 6-8). God duldt zo'n soort verbinding tussen gelovigen niet, want zij onteren en beleiden Hem daarmee. Hij verwacht van ons dat wij ons afzijdig houden van dit zuurdeeg en het bewust mijden. Alleen door afstand te nemen van iemand die in zonde leeft, is het mogelijk om ons praktisch te conformeren aan wat we volgens onze positie zijn: rein.

In het gedeelte erna past de apostel dit principe toe op de Korintiërs en daarmee op het praktische geloofsleven van de gemeente. Hij laat zien dat het er niet om gaat geen contact meer met de mensen in onze maatschappij toe te staan (vs. 9-10). Dan zouden we moeten weggaan uit deze wereld, want onze maatschappij wemelt van de mensen met deze zondige levenspraktijk. Wij kunnen deze wereld niet verlaten. Het contact echter met hen die tot de gelovigen gerekend worden, moeten we opgeven.

De apostel geeft een heel aantal voorbeelden van een zondige toestand van een christen (vs. 11) om het hierboven uiteengezette beginsel te illustreren.

Deze opsomming is exemplarisch en niet uitputtend. Alleen door een dergelijke christen, die Paulus 'kwaaddoener' noemt, consequent af te wijzen, nemen we de verantwoordelijkheid die Gods Woord ons oplegt. Dit houdt ook in dat je niet met zo'n persoon omgaat, zelfs niet met hem eet. Juist door samen te eten, komt die gemeenschap namelijk tot uitdrukking.

Paulus baseert deze houding en dit gedrag op het moeten beoordelen van degenen die binnen zijn. Ze staan bekend als christenen, dus we hebben plichten jegens hen die we naar 'buiten', naar ongelovigen toe, niet kunnen nakomen. Met 'oordelen' bedoelt Paulus het vermogen om te onderscheiden, te beoordelen en in dit geval ook de zondige levensstijl te veroordelen.

Wat betekent 'broeder' in 1 Korinthe 5?

Over het algemeen passen gelovigen het onderwijs in 1 Korintiërs 5 toe op iemand die deelneemt aan het breken van brood. De apostel verwijst in deze verklaring naar 'iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd'. Wie bedoelt hij?

Paulus gebruikt in deze brief meer dan tienmaal de uitdrukking 'broeder', de eerste keer al in het eerste vers van hoofdstuk 1. Een van de afzenders van deze brief is Sosthenes, 'de broeder'. Blijkbaar bedoelt Paulus met 'broeder' iemand die in de Heere Jezus gelooft en wiens zonden zijn vergeven.

In 1 Korinthe 5:11 betekent dit niet dat de betreffende persoon ook echt een broeder is, maar dat hij zo wordt genoemd. Dat wil zeggen, hij werd in Korinthe als een gelovige beschouwd. Hij beleed het christelijk geloof en leefde te midden van de gelovigen.

Hoe belijd je het christelijk geloof? Doordat je het tegenover anderen

uitspreekt. Wie zich laat dopen, zegt daarmee ook dat hij in de Heere Jezus gelooft. Natuurlijk behoort tot zo'n belijdenis ook dat je het geloof in het dagelijks leven in praktijk brengt.

Een belijdenis kan echt of vals zijn. De persoon in 1 Korinthe 5 stond als christen bekend en had christelijk geleefd. Maar toen kwam er een moment waarop deze man hoererij met zijn stiefmoeder bedreef en daarmee een leven in morele zonde leidde. Nu beleed hij weliswaar nog wel zijn geloof en ging om met de gelovigen, maar zijn leven kwam niet meer overeen met deze belijdenis.

Ben je alleen een 'broeder' als je deelneemt aan het breken van het brood?

Er zijn christenen die weliswaar gedoopt zijn en de samenkomsten bezoeken, maar die niet deelnemen aan het breken van het brood.

Natuurlijk, wanneer ze gedoopt zijn en bekend staan als christenen, worden ze als 'broeder' of 'zuster' beschouwd en gerespecteerd. Ze zijn dus een voorbeeld van iemand die volgens 1 Korinthe 5:11 'broeder' wordt genoemd, ook al neemt hij (nog) niet deel aan de gedachtenismaaltijd.

En zijn verantwoordelijkheid is dienovereenkomstig. Overigens is het een misvatting om te denken dat iemand vrij is om te zondigen of in zonde te leven, omdat iemand niet deelneemt aan

het breken van het brood. Een soortgelijke denkfout bestaat wanneer je denkt dat, omdat de persoon die in zonde leeft niet deelneemt aan het breken van het brood, je wel omgang met hem of haar kunt hebben. Iemand is ook dan broeder of zuster als hij de dood van de Heere (nog) niet verkondigt. Daarom wordt het principe van 1 Korinthe 5 ook op zo'n persoon toegepast.

Vriendschappen – Ontmoetingen

Sommigen proberen zich aan de tucht van de gemeente te onttrekken door weg te blijven van de samenkomsten in zijn eigen plaats en de gelovigen te mijden.

Anderen hebben nooit deelgenomen aan het breken van het brood en sluiten zich nu aan bij een christelijke 'gemeente' van hun keuze. Maar in alle gevallen gaat het om iemand die broeder of zuster genoemd wordt en daarop moet het principe van dit hoofdstuk toegepast worden. De dingen moeten echter wel duidelijk zijn.

Het is ook nodig om de zaak aan de broeders en zusters in de betreffende plaats door te geven. Zelfs als er (nog) geen desbetreffende mededeling is geweest, ben ik gehouden om gehoor te geven aan de instructies in 1 Korinthe 5. Want ik heb immers weet van deze zondige toestand en ik weet ook dat de intensieve inspanningen om een ommekeer en herstel tot stand te brengen vruchteloos verlopen zijn.

Dit 'wegdoen uit hun midden' maakt het voor jonge mensen onmogelijk om samen te komen met iemand die zichzelf als 'kwaaddoener' openbaart (1 Kor. 5:13). De vraag hoe je moet omgaan met naaste familieleden zal later worden besproken.

Maar gemeenschap in de vorm van persoonlijk contact of samen eten buiten de naaste familie zou, zoals ik 1 Korinthe 5 begrijp, ongehoorzaamheid betekenen aan deze verzen. Als je bevriend bent met iemand die in zonde leeft, kun je volgens vers 11 geen omgang meer met hem hebben. Het is onmogelijk om een vriendschap in stand te houden. Dat geldt ook voor het geval dat in jouw vraag wordt genoemd (Kun je een dergelijke persoon samen met andere gelovige vrienden uitnodigen?). Dit is niet gemakkelijk voor de betreffende persoon en doet pijn. Maar we mogen weten dat het Gods bedoeling ook is – om de vriend te herstellen. Dit geeft kracht, zelfs in dergelijke moeilijke en zware situaties.

Kun je een buitengesloten broeder of zuster niet helpen door contact te houden?

Er wordt soms gevraagd of je iemand die in zonde leeft niet beter kunt winnen door contact met hem of haar te houden. Je kunt hem of haar toch altijd nog op zijn of haar verkeerde levenswijze wijzen? Dat laat 1 Korinthe 5 echter niet toe. Vers 5 suggereert de hoop en het gebed van de apostel dat de

kwaadwillende nog steeds tot inkeer, bekering en een oprechte belijdenis zal komen, 'opdat de geest behouden zal worden' (1 Kor. 5:5).

Inderdaad heeft uitsluiting onder meer tot doel om de betrokken persoon te herstellen. Hij moet innerlijk tot bekering komen, de ervaring van 'bekering tot zaligheid' (2 Kor. 7:10). Maar juist vanwege zijn zondige toestand heeft hij deze 'droefheid', om gescheiden te worden van de broeders en zusters, nodig. Die straf zou moeten eindigen wanneer zijn innerlijke bekering duidelijk en geloofwaardig is geworden door een veranderd leven. De vergadering mag en moet hem dan vergeven en aanmoedigen en hem haar liefde laten zien (2 Kor. 2: 7-8).

Wij moeten bedenken dat God beter weet dan wij hoe zo'n kwaaddoener (1 Kor. 5: 13) tot bekering komt. God zegt nadrukkelijk dat wij niet met zo'n persoon moeten omgaan, zelfs niet met hem mogen eten. Als wij ons daaraan houden, is dat de beste voorwaarde dat hij tot inkeer komt. Dat moet hij natuurlijk ook willen. Door contact te houden, misschien wel met de goede bedoeling om hem innerlijk te helpen, verstoren we juist de tuchthandeling en bereiken het tegendeel van wat beoogd wordt.

Het is bijzonder jammer als sommigen zich wel houden aan dit woord, maar anderen de tucht ondergraven en bijvoorbeeld deelnemen aan een ontmoeting met een 'kwaaddoener'. Deze

verdeeldheid in het midden van de gelovigen veroorzaakt altijd schade.

Degenen die in zonde leven, voelen zich één met degenen die hen blijven begroeten en ontvangen. Daarmee wijzen ze tegelijkertijd de gelovigen af die zich met een bezwaard hart houden aan de tuchtmaatregel van de plaatselijke vergadering en de 'kwaaddoener' isoleren. Daardoor mist de tucht haar uitwerking. Paulus zegt zelfs dat iemand misschien onbedoeld de gemeente van God kan minachten (1 Kor. 11:22). Je moet je er bewust van zijn dat je zelf schuld op je laadt ten behoeve van de uitgestotene en zijn herstel.

Sommigen denken ook dat je christenen die bijvoorbeeld door een verslaving (alcohol, drugs enz.) in zonde leven op zijn minst pastorale of therapeutische hulp zou moeten bieden. Je moet echter bedenken dat de apostel in 1 Korinthe 5 ten minste één verslaving (dronkaard) noemt. Zelfs in dat geval heeft hij het niet over

geestelijke begeleiding door iemand met de gave als herder tijdens de uitsluitingsperiode. In feite is het waar dat in de aanloop naar de uitsluiting toe allang dergelijk advies is gegeven. Als de betrokkene het niet heeft geaccepteerd, is dat een indicatie dat hij niet wil. Hij zal zich het advies waarschijnlijk wel herinneren als de vergadering hem eenmaal uitgesloten heeft. We moeten ook op dit punt niet verder gaan dan Gods Woord. God weet wat Hij doet wanneer Hij zelf met de 'kwaaddoener' wil handelen: 'Maar hen die buiten zijn, oordeelt God' (vs. 13).

Dit betekent natuurlijk niet dat de desbetreffende persoon niet naar een (gelovige) arts kan gaan om bijvoorbeeld medische hulp te zoeken. De arts behandelt hem niet als gelovige, maar als patiënt.

Hoe zit het met het gezin van de betrokkene?

Nu we de beginselen van het Woord van God over deze kwestie hebben bekeken, blijft je eerste vraag over: hoe zit het als het om mijn naaste familieleden gaat? Deze vraag is niet zo gemakkelijk te beantwoorden. Want wij vinden in het Nieuwe Testament geen concreet antwoord hierop.

Het is duidelijk dat de apostel Paulus in 1 Korinthe 5 niet over bloedverwanten spreekt, maar over de verhoudingen in 'de gemeente van de levende God' (1 Tim. 3:15). Dit moet duidelijk maken dat de

relatie met naaste familieleden (ouders, broers en zussen) blijft bestaan. Mijn bloedeigen broer blijft mijn broer, ook als hij in zonde leeft. De echtgenoot van een gelovige, die een kwaaddoener blijkt te zijn, blijft een huwelijkspartner.

Betekent dit dat je in specifieke gevallen de relatie moet blijven gebruiken voor pastorale begeleiding van de persoon die in zonde leeft? Het gaat niet om het maken van regels, maar om de principes scherp in het oog te houden. Dan zal de Heere in elk concreet geval ook geestelijk gedrag bewerken.

In ieder geval moeten we oppassen dat we niet handelen in tegenspraak met het onderwijs in 1 Korinthe 5. Het verbod op verdere omgang met de 'kwaaddoener' volgens 1 Korinthe 5 laat naar mijn inzicht zien, dat het niet gegarandeerd is dat je de betrokkene met Bijbelse verwijzingen ervoor kunt winnen om zijn zondige leven op te geven. Als iemand ondanks waarschuwingen, vermaningen en andere hulp heeft besloten om in zonde te blijven leven, dan zijn de geestelijke inspanningen van de vergadering uitdrukkelijk ten einde gekomen. Die persoon wordt dan overgegeven aan de Heere, opdat Hij hem door Zijn Goddelijke tucht tot inkeer brengt. Het gezin mag en zal

wijsheid van de Heere vragen om dit in hun contact in acht te nemen, zonder de familiebetrekkingen met de uitgeslotene volledig op te geven.

Deze thematiek is niet eenvoudig en brengt veel nood, tranen – en hopelijk ook intensief gebed – met zich mee. Bovendien moeten we op een passende manier ons medeleven betuigen aan de familie/vrienden van iemand die uitgesloten is. Vooral ouders, maar ook vrienden voelen zich innerlijk getroffen. We hebben in het omgaan met elkaar genade en wijsheid nodig. Maar we kunnen er zeker van zijn dat gehoorzaamheid aan de Heere een zegen is – voor de persoon in kwestie, voor onze medegelovigen en ook voor onszelf. Zo zullen we God eren.

Het antwoord is nu iets langer uitgevallen. Maar ik hoop dat de verbanden duidelijker zijn geworden. Als je nog steeds vragen hebt, kun je hier gerust op terugkomen.

Hartelijke groeten in de Heere Jezus Christus,

Manuel Seibel

Want de droefheid die overeenkomstig de wil van God is, brengt een onberouwelijke bekering tot zaligheid teweeg, maar de droefheid van de wereld brengt de dood teweeg. 2 Kor. 7:10

Marie Curie

Niet het einde van alles

'Want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan' Joh. 5:28-29

Als tweevoudig winnares van de Nobelprijs is Marie Curie (1867-1934) een van de bekendste vrouwelijke wetenschappers aller tijden. Haar echtgenoot Pierre Curie was ook een belangrijke onderzoeker en ontving eveneens de Nobelprijs. Maar op 46-jarige leeftijd kwam hij onder een ploeg paarden op straat en hij stierf onmiddellijk.

Na zijn begrafenis schreef Marie Curie de schokkende woorden: 'We zien hem in het diepe gat glijden. Het graf is opgevuld en bedekt met bloemkransen. Pierre slaapt zijn laatste slaap. Het is het einde van alles, van alles, van alles ...'

We begrijpen de pijn van de vrouw die haar geliefde man verloren heeft. Ze had geen hoop hem aan de overzijde van het graf weer te zien: 'Het is het einde van alles, van alles, van alles ...'

Maar, nee! De dood is niet het einde van alles. Jezus Christus Zelf heeft dat verzekerd en Zijn eigen opstanding is daar het bewijs van. Met de dood houdt de mens niet op te bestaan; hij moet voor God verschijnen en rekenschap afleggen van zijn leven.

God biedt alle mensen vergeving van zonden aan op basis van de verzoening door Jezus Christus. Wie het aanbod van God verwerpt, zal eens veroordeeld worden vanwege zijn eigen zonden. Maar hij die zijn zonden erkent voor God en het verzoenend werk van de Heere Jezus in geloof voor zichzelf accepteert, ontvangt vergeving. Dan heeft hij de zekerheid: 'God heeft hem eeuwig leven gegeven, en dit leven is in Zijn Zoon' (1 Joh.5:11).